

www.superfamilie.nl

Plöckenpass - Italië

**Plöckenpass - Cra. Monumenz - (Rif Marinelli) - Cra. Val di Collina -
Cra. Collinetta - Plöckenpass**

5 uur, 9 Km en 650 hoogtemeters

Deze wandeling begint bij de grenspost Oostenrijk-Italië, de route zelf loopt geheel door de Italiaanse Dolomieten. Een rondwandeling met onwaarschijnlijk mooie

uitzichten. We volgen een eeuwenoude Romeinse weg, dan smalle paadjes over een bergrug en zelfs een afdaling door een grot. Daarna een gemoedelijke weg terug met op het eind nog een leuk klimmetje.

De startplaats van deze route is erg eenvoudig te vinden. Vanuit Kötschach-Mauthen in het Gailtal wordt de Plöckenpass duidelijk aangegeven.

Er volgt een mooie autorit deze bergpas omhoog die op 1367m, het hoogste punt, de grens vormt tussen Oostenrijk en Italië.

Na enkele tunnels komen we langs het Plöckenhaus waar een mooi gelegen terras ons al uitnodigt om na de wandeling even langs te komen.

Dan nog een tunnel voor we de nu niet meer bemande grenspost bereiken. Eenmaal onder de overkapping doorgereden kunnen we gelijk links of rechts bij de souvenir winkeltjes parkeren.

De dochters zijn vandaag met ons hondje Reni achtergebleven op de camping, dus blijven alleen Janny en ik over om ons op de wandeltocht voor te bereiden. Het normale schoeisel en de sokken worden omgewisseld voor wandelsokken en wandelschoenen, dan de rugzakken om gespen en de wandelstokken op lengte instellen voor we klaar zijn om de bergwereld te voet in te trekken.

Neem op deze wandeling wel voldoende water mee, want onderweg zullen we nauwelijks beekjes of watervallen met drinkbaar water tegenkomen. Alleen bij de verschillende boerderijen of de Marinelli Hütte zou eventueel aangevuld kunnen worden.

Vandaag hebben we een route uitgezocht rechts van de Pass, dus steken we over naar de winkeltjes en lopen er voor langs verder Italië in. Aan het einde van de rechter parkeerplaats staan enkele routebordjes, precies op de plaats waar we ze verwachten.

We gaan er rechtsaf het pad in waar de Rifugio Marinelli zowel via de 416 als de 418 wordt aangegeven. Een extra bevestigd bordje wijst er op dat we hier een eeuwenoude Romeinse weg gaan bewandelen.

Na alle routes die we in Oostenrijk hebben gelopen is het wel even wennen aan de andere markeringen en de lastige Italiaanse namen op de bordjes, maar in de loop van de dag valt het ons niet meer op en volgen we met gemak de aanwijzingen, dit natuurlijk wel zoals altijd mede op de wandelkaart volgend.

Eerst komen we langs een steile rotswand waar een groot informatie bord voor is geplaatst. Helaas staat er geen informatie op dus lopen we nog een paar stappen door om bij de eerste splitsing te komen.

De 148 gaat hier linksaf, daar zullen we aan het eind van de dag weer vandaan komen. We slaan dus rechtsaf omhoog en volgen de 146, hier ook duidelijk aangegeven in de rood/wit/rood markeringen van een internationaal GR-pad (Grote Route-pad).

Al snel herkennen we in het plaveisel duidelijk een oude weg en verbazen we ons er over hoe ze in die tijd zo iets hebben kunnen aanleggen zonder de machines waar we tegenwoordig over beschikken. Je kunt er alleen maar groot respect voor krijgen als je deze Romeinse weg dwars door de bergen een tijdje hebt gevolgd.

De staat van de weg verschilt wel sterk. Soms is het vooral wat je zou kunnen noemen grove 'kinderkoppen' die lastig te belopen zijn, daarna volgt dan weer een beter gedeelte waar de gaten nog keurig zijn opgevuld met kleinere kiezels en een rand van vlakke stenen als een soort stoerand aan beide zijden. Zo moet het ooit zijn geweest.

De prachtige oude weg begint verderop met grote lussen en haarspeldbochten de berghelling op te gaan. Sommige van de langere lussen kunnen we afkorten, daar lopen smalle paadjes omhoog die ons verderop weer op de bredere weg laten uitkomen.

De smalle paden zijn soms met rood/wit/rood gemarkeerd maar soms ook niet. We volgen dan de brede weg, dan weer een steilere afkorting. Fout lopen kan niet, alle paden komen steeds weer bij elkaar en brengen ons vanzelf steeds dieper het dal in.

(Er is nog één afslag naar rechts, een Steig naar de Frischenkofel/Cellon top die we moeten negeren. Deze afslag kom je alleen tegen door de brede weg te blijven volgen. Via de afkortingen lopend zul je deze missen).

Zodra we het bos verlaten wordt het uitzicht vooral naar rechts erg mooi. We kijken er tegen de 2241m hoge Frischenkofel aan, de Cellon genoemd in het Italiaans. Eenmaal hoger op de berghelling loont het ook de moeite om af en toe eens achterom te kijken.

Na enkele steilere stukjes komen we andermaal op de Romeinse weg waar deze een stuk kaarsrecht en licht stijgend het dal in loopt. Wanneer de weg nogmaals scherp naar rechts afbuigt, nemen we weer de afkorting.

Al snel volgt een wat pittiger klauterpartij over grotere rotsblokken waarna we bij een beekje aankomen en we een vlak gedeelte ingaan.

Enkele meters volgen we het stroompje om dan op een splitsing aan te komen. Er staan zowel wegwijzers als ook duidelijke routemarkeringen op een rotsblok. We willen er linksaf om de 146 richting de Rifugio Marinelli verder te volgen.

Eerst zoeken we er tussen de rotsblokken een plekje om de boterhammen te eten, we zijn vanmorgen wat laat begonnen en na een uurtje bergop beginnen de magen zich te melden. Het prachtige uitzicht hier op de hoge toppen van de Kollinkofel (2742m) met links daarvan de Kellerspitzen en nog verder de Hohe Warte (2780) maken dit plekje geschikt voor een pauze.

Vanaf onze lunchplek zien we nu een prachtig pad langs de steile berghelling van de Cellon lopen die door enkele duidelijk zichtbare tunnels gaat. Een mooi gezicht. Dat is de Steig omhoog via de Plöckenpass zijde van de berg, alleen geschikt voor geoefenden.

De 147 rechtsaf op deze splitsing gaat ook de Cellon op via de andere zijde. Een langere maar iets gemakkelijker route. Wij gaan nu links de 146 verder achterna. Eerst nog een erg mooi paadje tussen de schitterende begroeiing door, daarna met een paar lange halen over een stenig pad sterk stijgend naar de bergrug.

Nog een laatste krachtinspanning over een paar rotsblokken brengt ons dan boven op de bergrug, het moment waarop we ook in het dal aan de andere zijde kunnen kijken en de Dolomieten zich tot in de wijde omtrek tonen.

Achter ons is hoog op de Kleine Pal de Hütte op de rand van de helling te zien waar we eerder deze week zijn geweest, en bijna recht beneden ligt de Cra. Val di Collina waar we vanmiddag aan langs zullen lopen. (Foto's hierboven) Een fantastisch gezicht maar... er komt nog veel meer!

Helemaal op hoogte zijn we nog niet, vanaf hier lopen we rechtsaf de bergrug verder over met blijvende fraaie uitzichten.

Het goed zichtbare pad blijven we volgen, kronkelend tussen de rotsblokken door. Soms even wat vlakker maar ook vooral nog wat doorklimmen tot we links boven ons weer een routebord zien staan.

De rotsblokken die hier overal liggen zien er heel bijzonder uit. De meesten zijn helemaal glad gepolijst en vertonen diepe gleuven

die ooit door water of een gletsjer moeten zijn uitgesleten.

Een laatste klim brengt ons tot aan dit bordje waar we dan nog even lekker in het gras gaan zitten om van het uitzicht te genieten.

We zijn aan de rand van de bergrug aangekomen en links gaat het bijna loodrecht omlaag. Hoe steil dit is zien we later na de afdaling nog veel beter als we aan de voet van deze berghelling staan.

En dan begint een erg leuk stukje van deze rondwandeling met een bijzondere afdaling. Net achter het bordje gaat het pad omlaag en moeten we steil afdalen tot in een grot!

Eerst bergen we de wandelstokken op aan de rugzak, die zullen nu in de weg gaan zitten. Via metalen beugels als traptreden kunnen we omlaag, daarnaast is er staaldraad bevestigd om een en ander te vergemakkelijken.

Vanaf de bodem van de grot helpen een paar betonnen traptreden om naar buiten te lopen waar ons dan een smal pad wacht langs de hier zeer steile helling.

Voor ons uit zien we een kruispunt van paden waar we zo dadelijk uit zullen komen en waar we een keuze moeten maken over het vervolg van de tocht.

Maar eerst volgt nog een andere hindernis, we worden geconfronteerd met een veld brandnetels waar we door zullen moeten. De lange wandelbroeken hadden we al aan, maar de blote armen behoeven enige bescherming of moeten hoog in de lucht worden gestoken.

Dan komen we op het kruispunt aan. Hier stond in 2011 geen bord meer bij, die lag diep onder ons op de helling tussen een aantal rotsblokken. De wandelkaart moet er aan te pas komen om ons te oriënteren op het vervolg.

We willen verder over de 146 en moeten dan rechtdoor blijven lopen richting de Rifugio Marinelli Hütte, bijna horizontaal langs de berghelling.

Er is echter een optie voor een kortere terugweg: We kunnen hier ook links omlaag via de 149 terugkeren, maar dat is wel een pittige afdaling. Deze optie is 'groen' weergegeven op de kaart bovenaan dit verslag. (Het bord bij de splitsing was in 2012

teruggeplaatst volgens Sybrand en Gonnie).

Ga dan op de kruising links omlaag waar het zigzag over een pad bestaande uit losse gemakkelijk rollende stenen verder gaat.

Er is verderop een vaag pad naar links, maar die kunnen we negeren. Gewoon het meest duidelijke pad blijven volgen, hier steeds gemarkeerd met rood/wit.

Uiteindelijk komt het uit in het bos waar het dan gemakkelijker wordt om te belopen. (foto)

Nog lager komen we bij een oude steengroeve uit. Prachtige glad gezaagde rotsblokken laten zien dat niet alles ook daadwerkelijk is gebruikt en maken de groeve goed herkenbaar.

Vanaf daar gaat het linksom en wordt het een breder pad verder afdalend tot we onder ons een boerderij zien liggen. Dat is de Cra. Val di Collina waar duidelijk zichtbaar een brede sintelweg aan langs loopt en waar dit pad zo direct op aansluit. Daar kan de beschrijving van de langere route weer worden opgepakt door linksaf de 148 te gaan volgen.

Wij gaan op de kruising rechtdoor dat zo prachtig langs de helling loopt zoals het al voor een groot deel vooraf is te overzien. Verderop gaat het dan weer op en neer tussen nog meer van die fraai geslepen rotsblokken door.

Op een wat groter rotsblok zien we plots een Mürmeltier rustig in het zonnetje zitten. Meestal hoor je ze krijsen voor je ze hebt gezien, maar dit exemplaar hield zich lekker rustig en even verschijnt er ook nog kort een jong in beeld.

Zo lopen we kronkelend en een beetje op en neer door dit schitterende gebied en kijken goed om ons heen. Volgens de kaart moeten we hier ergens langs een ruïne komen en even later zien we deze ook links onder ons liggen. Nog wat restanten van een muur, verder is er niet veel meer over van Cra. Monumenz.

Daarna begint het weer meer te klimmen om straks bij de Cra. Plota te komen, boven op de groene helling zien we het bordje bij de splitsing van verre al staan.

Enmaal boven gaan we linksaf en verruilen de 146 voor de 148 die we nu gaan lopen.

Overigens is er van hier nog een mooi uitstapje te maken naar de Hütte Marinelli, dat is nog eens een klim van 250m. Door daarna hier terug te keren kan de route weer worden opgepakt. Wij zijn vanmorgen te laat gestart om de Hütte nog te bezoeken, maar van een afstand ziet het er erg mooi uit.

Vanaf hier wordt het een rustige en eenvoudige wandeling terug. Het pad wordt breed en even later begint het geleidelijk af te dalen, omlaag naar de Cra. Val di Collina. Deze boerderij hebben we eerder van bovenaf de bergrug al kunnen zien liggen.

In een lekker tempo en met prachtige vergezichten om ons heen lopen we door tot bij de Val di Collina, en volgen dan de route linksaf net voor de gebouwen langs.

(Daar niet per abuis rechts aan langs lopen, dat gaat tot diep in het dal omlaag zodat je later weer een zware klim omhoog naar de Pass moet maken).

Na Val di Collina volgen een paar haarspeldbochten en dan gaat het pad deels verder als een betonweg met breedtegroeven.

Dit loopt heerlijk en dan komen we als bonus ook nog eens langs nog enkele oude ruïnes om de wandeling nog aangenamer te maken.

Dieper in het bos worden we dan rechts weer vergezeld door een beek en steken we verschillende kleine zijstroompjes van links over.

Beton en sintelpad wisselen elkaar af, tot we weer op beton lopen en de weg scherp naar rechts draait om daarna de beek over te steken.

Hier gaan we het brede pad verlaten want ook hier loopt deze te diep in het dal omlaag om als terugweg te kunnen dienen.

Beneden in de bocht gaat een smal bospaadje linksaf. (Eigenlijk rechtdoor). Er staat weer keurig een bord bij waar je alleen maar iets aan hebt als je weet dat de Plöckenpass hier 'Passo Monte Croce Carnico' wordt genoemd.

Als looptijd naar de Pass wordt hier 20 minuten aangegeven, maar dat blijkt na de afgelopen kilometers voor ons niet haalbaar we doen er zeker 30 minuten over.

Er volgt namelijk eerst een goed toegankelijk bospaadje, maar verderop krijgen we nog eens een stevige klim voor de kiezen zodra we bij de rotswanden aankomen. De benen beginnen snel vol te lopen zodat we het tempo drastisch moeten verlagen.

Eenmaal boven weer op een vlak gedeelte in het bos, gaat het pad linksaf verder. (Hier rechtsaf achter de boom negeren!)

Enkele meters verder dan al weer een keuze mogelijkheid in een klein 'kommetje' omringt door enkele rotswanden. Zowel rechts als links zijn goed, maar het linker pad is veel mooier en zal ons zo dadelijk nog over een prachtige Alpenwei brengen.

Daarvoor moeten we naar links nog wel een paar hoogtemeters afleggen, maar nu veel geleidelijker en al snel komen we over het laatste heuveltje en zien een prachtig landschap voor ons verschijnen. We lopen er dwars door de Alm over een goed zichtbaar pad met duidelijke markeringen en komen daarbij nogmaals langs een Italiaanse boerderij. Dit is de Cra. Collinetta.

Vorbij aan de boerderij komen we dan vanzelf op de al zichtbare brede sintelweg uit, de weg tussen de hoeve en de Plöckenpass. Deze gaan we dan rechtsaf volgen en lopen enkele minuten later de parkeerplaats weer op na een zeer geslaagde wandeldag. We hebben de achterblijvers straks wat te vertellen!

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |